

[N]aruszenie przez sąd polubowny przepisów prawa materialnego, ich błędna wykładnia, wadliwe wskutek tego rozstrzygnięcie samo w sobie nie stanowi naruszenia zasady praworządności. Naruszenie przepisów prawa materialnego musi być tego rodzaju, że doprowadziło do wydania orzeczenia, które swoją treścią narusza podstawowe zasady państwa prawa. Fakt, iż (...) sprawa dotyczy zamówień publicznych płatnych ze środków publicznych nie zmienia powyższej oceny i nie oznacza, iż naruszenie każdego z przepisów tej ustawy stanowi naruszenie zasady praworządności.

**Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 29 maja 2000 r.
I ACa 65/00**

Sąd Apelacyjny w Warszawie w składzie:

SSA E. Gellert (przewodniczący, sprawozdawca)

SSA M. Podogrodzki

SSA B. Trębska

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2000 r. w Warszawie na rozprawie sprawy z powództwa Skarbu Państwa – Izby Skarbowej w Warszawie przeciwko „A.” Spółka z o.o. w W. o uchylenie wyroku Zespołu Arbitrów na skutek apelacji powódki od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 października 1999 r. sygn. akt [...]

1. oddala apelację;
2. zasądza od Skarbu Państwa – Izby Skarbowej w Warszawie na rzecz „A.” Spółki z o.o. w W. 750,- (siedemset pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów procesu za II instancję.

Uzasadnienie

W skardze wniesionej przeciwko Spółce z o.o. „A.” w W. Skarb Państwa – Izba Skarbowa w Warszawie wnosila o uchylenie wyroku Zespołu Arbitrów z dnia 19 lutego 1997 r. w sprawie [...].

Skarżący opierając skargę na art. 712 § 1 pkt 4 k.p.c. zarzucił powyższemu wyrokowi naruszenie art. 66 k.c. oraz art. 45 ust. 1, 44 ust. 2 ustawy o zamówieniach publicznych, powierzchowne wyjaśnienie okoliczności faktycznych i formalnych sprawy i w związku z tym dokonanie powierzchownej i błędnej oceny, jak również braku uzasadnienia naruszenia przez skarżącą przepisów (w szczególności art. 16 UZP).

„A.” Spółka z o.o. wnosila o odrzucenie bądź oddalenie skargi.

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 12.X.1999 r. oddalił skargę opierając swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach faktycznych:

W dniu 19 lutego 1997 r. na rozprawie rozpoznane zostało odwołanie wniesione przez spółkę z o.o. „A.” od rozstrzygnięcia Izby Skarbowej w Warszawie (zamawiającego) protestu z dnia 28.I.1997 r. Zespół Arbitrów uwzględnił odwołanie i czynność zamawiającego Izby Skarbowej polegającą na odrzuceniu oferty dostawcy – firmy „A.” Spółka z o.o. unieważnił.

Sąd Okręgowy uznał za bezzasadny zarzut Spółki z o.o. „A.” dotyczący niedopuszczalności skargi. Uznał, że jakkolwiek dopiero w toku procesu nastąpiła nowelizacja ustawy o zamówieniach publicznych przez wprowadzenie art. 91a stanowiącego, że uczestnikom postępowania przysługuje skarga do sądu powszechnego na zasadach k.p.c. w terminie 1 tygodnia od dnia doręczenia orzeczenia, to w poprzednim stanie prawnym skarga taka była również dopuszczalna w oparciu o ogólne przepisy zaś obecnie art. 91a u.z.p. stanowi *lex specialis* do art. 713 § 1 k.p.c. co do terminu wniesienia skargi.

Odnosnie zarzutów podniesionych w skardze Sąd Okręgowy podniósł, iż zgodnie z art. 712 § 1 pkt 4 k.p.c. Sąd nie bada rozstrzygnięcia sądu polubownego co do meritum a zwłaszcza nie kontroluje, czy wyrok ten znajduje oparcie w faktach przytoczonych w jego uzasadnieniu oraz czy fakty te zostały prawidłowo ustalone. Tym samym zarzuty Izby Skarbowej dotyczące merytorycznego rozstrzygnięcia są poza oceną sądu.

Rozstrzygnięcie Zespołu Arbitrów jest zrozumiałe, nie zawiera sprzeczności.

Oceniając sprawę w zakresie uchybienia praworządności Sąd Okręgowy uznał, że nie stanowi go nawet mylna wykładnia prawa materialnego przez sąd polubowny. Art. 45 ust. 111 u.z.p. przewidujący kiedy odrzuca się ofertę został uchylony. Art. 66 k.c. regulujący ogólnie ofertę nie został naruszony.

Również przestrzegany był art. 16 u.z.p. Nie uchylono też treści art. 44 ust. 2 u.z.p.

Zarzuty skarżącej sprowadzają się do oceny stanu faktycznego, a to nie może być podstawą szczegółowych, merytorycznych rozważań w postępowaniu skargowym.

Powyższy wyrok zaskarżony został apelacją Skarbu Państwa – Izby Skarbowej w Warszawie, który zarzucił wyrokowi naruszenie art. 712 k.p.c. § 1 pkt 4 k.p.c. przez uznanie, że nie miało miejsca naruszenie art. 45 u.z.p., art. 66 k.c. oraz art. 44 ust. 2 u.z.p. i wnosił o zmianę wyroku i uchylenie wyroku Zespołu Arbitrów z 19.II.1997 r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest nieuzasadniona.

Zgodnie z art. 87 ustawy z 10 czerwca 1994 o zamówieniach publicznych (Dz. U. z 1998 r. Nr 119, poz. 773 ze zm.) – zwaną dalej u.z.p. do postępowania odwoławczego w sprawach dotyczących udzielania zamówień publicznych stosuje się przepisy k.p.c. o sądzie polubownym.

W związku z tym do oceny skargi wniesionej w niniejszej sprawie przez zamawiającego zastosowanie mieć będą przepisy art. 705 i następnego k.p.c. w tym także art. 712 § 1 k.p.c. dotyczący podstawy wniesienia skargi i uchylenia wyroku sądu polubownego.

Skarżący zarówno w skardze jak i w apelacji jako podstawę wskazuje art. 712 § 1 pkt 4 k.p.c. precyzując w apelacji, iż rozstrzygnięcie wyroku Zespołu Arbitrów narusza zasadę praworządności, gdyż naruszone zostały przepisy art. 66 k.c., art. 45 oraz 44 ust. 2 u.z.p.

Na uzasadnienie tego zarzutu skarżący wskazał, że oferta dostawcy – spółki z o.o. „A.” stanowiła podpisaną kserokopię jednej ze stron specyfikacji istotnych warunków zamówienia określającą przedmiot zamówienia – nie wskazywała nawet producenta drukarek.

Z dołączonych akt postępowania odwoławczego wynika, iż chodziło o wskazanie takich danych, które mogłyby wskazywać na jakość oferowanego sprzętu (uzasadnienie postanowienia Komisji Przetargowej z dnia 4.II.1997 r. w sprawie protestu dostawcy).

Skarżący naruszenia przez Zespół Arbitrów zasady praworządności upatruje w błędnej wykładni w wyroku z dnia 19.II.1997 r. art. 66 k.c. oraz art. 45 i art. 44 ust. 2 u.z.p.

W doktrynie i orzecznictwie utrwalony jest pogląd, iż **naruszenie przez sąd polubowny przepisów prawa materialnego, ich błędna wykładnia, wadliwe wskutek tego rozstrzygnięcie samo w sobie nie stanowi naruszenia zasady praworządności. Naruszenie przepisów prawa materialnego musi być tego rodzaju, że doprowadziło do wydania orzeczenia, które swoją treścią narusza podstawowe zasady państwa prawa.**

Fakt, iż niniejsza sprawa dotyczy zamówień publicznych płatnych ze środków publicznych nie zmienia powyższej oceny i nie oznacza, iż naruszenie każdego z przepisów tej ustawy stanowi naruszenie zasady praworządności.

W niniejszej sprawie w toku postępowania stała się sporna wykładnia obowiązującego wówczas art. 45 u.z.p., który wskutek nowelizacji tej ustawy został skreślony lecz ust. 1 tego przepisu stanowi obecnie treść art. 27a ustawy.

Sąd Apelacyjny podziela wykładnię tego przepisu dokonaną w wyroku Zespołu Arbitrów.

Określone w art. 45 (obecnie art. 27a) u.z.p. podstawy do odrzucenia oferty dostawcy dotyczą wstępnej oceny oferty pod względem formalnym, z pominięciem podstaw, które są uwzględniane przy merytorycznej ocenie ofert. W sprawie nie było sporne, że pod względem formalnym oferta Spółki z o.o. „A.” nie naruszała ani ustawy ani specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Jeżeli dane techniczne zawarte w ofercie zdaniem zamawiającego były niewystarczające dla jej oceny pod względem merytorycznym, mógł zażądać w oparciu o art. 44 ust. 1 u.z.p. od dostawcy stosownych wyjaśnień w trybie określonym tym przepisem, co nie stanowi jak wywodzi skarżący niedopuszczalnych ustawą (art. 44 ust. 2 u.z.p.) negocjacji z oferentem.

Należy dodatkowo podnieść, iż w wypadku przyjęcia za zasadną wykładni powyższych przepisów dokonaną przez skarżącego, to należy uznać, że również w tej sytuacji wyrok

Zespołu Arbitrów nie stanowi naruszenia zasady praworządności. Dopuszczenie bowiem do dalszych czynności w postępowaniu o zamówienie publiczne – w niniejszej sprawie do udziału w przetargu – Spółkę z o.o. „A.” nie narusza jakiegokolwiek zasady praworządności a szczególnie równego traktowania wszystkich oferentów, gdyż oferta na równi z innymi podlegałaby dalszej ocenie zgodnie ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia.

W związku z powyższym Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 k.p.c. apelację jako bezzasadną oddalił orzekając o kosztach procesu za II instancję zgodnie z art. 98 k.p.c.

Źródło: Sąd Apelacyjny w Warszawie